

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

לפני כבוד השופט רחמים כהן

מבקשים

1. חגי ליאור בנימין
 2. מינוף ויזמות בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד רענן בשן, לאה נמס-קהתי ובת-חן פארי סבאג

נגד

משיבה

דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד יובל גרייבסקי ועמית דר

פסק דין

בקשה לאישור הסדר פשרה לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006 (להלן – **חוק תובענות ייצוגיות**).

המבקשים הגישו בקשה לאישור תובענה ייצוגית, שעניינה בטענה, שחברת דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ, בעלת הזיכיון להפעלת כביש אגרה המוכר כ"כביש 6" (להלן – **המשיבה**), גורמת במעשיה ובמחדלה לחיובי יתר של לקוחותיה (להלן – **בקשת האישור**).

הוראות חוק כביש האגרה (כביש ארצי לישראל), תשנ"ה – 1995 ותקנות כביש אגרה (כביש ארצי לישראל) (אכיפת תשלומים), התשנ"ט - 1999 (להלן – **תקנות אכיפת תשלומים**), מקנות למשיבה סמכויות גביה ואכיפה לרבות הטלת סנקציות לצורך גביית אגרות נסיעה, שלא שולמו במועד הנדרש (להלן – **סמכויות הגביה והאכיפה**). מבין אותן סנקציות ניתן למנות פיצוי והחזר הוצאות, הפרשי הצמדה, תוספות פיגור וריבית פיגורים (להלן – **חיובי יתר**). על פי הנטען בבקשת האישור, לאור סמכויות הגביה והאכיפה הנרחבות שהוקנו למשיבה, יש לראות בה כגוף מעין מנהלי החב בחובת זהירות, הגינות ותום לב כלפי הנוסעים בכביש האגרה. חרף זאת, המדיניות בה נוקטת המשיבה עת שהיא מפעילה את סמכויות הגביה והאכיפה, מנצלת את הסמכויות הדרקוניות שהוקנה לה במטרה לגרוף לכיסיה מיליוני שקלים תוך שהיא מפרה את חובותיה כגוף מעין מנהלי כמו גם הוראות חוק מפורשות.

תמצית טענות הצדדים

הפרת חובת זהירות, הגינות ותום לב – לקוחות רשומים

גביית אגרות הנסיעה על ידי המשיבה נעשית באמצעות דרישות תשלום הנשלחות ללקוחותיה הרשומים בהתאם לכתובת הרשומה בהסכם המנוי. על פי הנטען, גם במקרים בהם קיימת אינדיקציה ברורה לכך, שהכתובות אינן עדכניות, ממשיכה המשיבה לשלוח את דרישות התשלום לאותן כתובות וזאת, למרות שהיא מודעת לכך, שלקוחותיה הרשומים אינם מקבלים את דרישות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

התשלום. בעשותה כן גורמת המשיבה להשתת חיובי יתר על לקוחותיה שאינם מודעים לדרישות התשלום, חיובי יתר העלולים להצטבר לסכומים הגבוהים במאות אחוזים מאגרות הנסיעה עצמן. המען לשליחת דרישת התשלום נקבע בהוראות תקנות אכיפת תשלומים. לגישת המבקשים, אין לראות בהוראות תקנות אכיפת תשלומים כקובעות מען דואר המקים חזקת מסירה חלוטה למעט מקרים חריגים בהם מדובר בסירוב מודע או הימנעות מצד הנמען מלקבל את דבר הדואר. לחלופין, גם אם קמה חזקת המסירה, הרי שאין בה כדי לפטור את המשיבה מלפעול לאיתור החייבים במקרים בהם קיימת אינדיקציה ברורה לכך, שהחייבים אינם מקבלים את דרישות התשלום. משעה שלא עשתה כן ומשעה שממתינה המשיבה לתפיחת החוב כדי לפעול לאיתור החייבים הרי שהיא מפרה את חובות הזהירות, ההגינות ותום הלב שהיא חבה ללקוחותיה (להלן – **העילה הראשונה**).

בתגובה לבקשת האישור טענה המשיבה, שהוראות תקנות אכיפת תשלומים מסדירות בצורה מפורשת את המען לשליחת דרישות התשלום, בהתאם לסוג הלקוח – חייב חד פעמי, חייב רגיל וחייב רשום. לגישתה, מדובר בחזקות מסירה חלוטות על פיהן פעלה עת ששלחה את דרישות התשלום לכתובות שמסרו לקוחותיה הרשומים במסגרת הסכם המנוי. משכך, לא ניתן להעלות נגדה טענות על אי קבלת החשבוניות. יתרה מזאת, במקרים בהם דרישות התשלום אינן נענות, פועלת המשיבה בתהליך יזום לאיתור החייב (להלן – **הליך הטרור**). במסגרת הליך הטרור, פועלת המשיבה במספר אופנים: איתור החייב במאגרי מידע פנימיים, ניסיונות התקשרות טלפונית, משלוח מסרונים, ביצוע מסירות אישיות באמצעות שליח, פניה לגורמים חיצוניים שעיסוקם באיתור כתובות במאגרים פומביים וכיוצא בזה. משכך, גם אם חלה על המשיבה החובה לאתר את החייב הרי שהיא ממצה את חובתה במסגרת הליך הטרור. המשיבה מוסיפה, שחיובי היתר ממשיכים לצמוח עוד בטרם הליך הטרור מבוצע וזאת במקרים בהם הלקוח ממשיך לנסוע שוב ושוב בכביש האגרה מבלי לדאוג לתשלום אגרות הנסיעה ומבלי שהוא טורח לפנות למשיבה לבירור הסיבה שבעטייה אין הוא מקבל את דרישות התשלום. המשיבה סומכת טענותיה על פסיקת בית המשפט העליון (רע"א 5255/11 **עיריית הרצליה נ' כרם**) לפיה, מקום בו דבר דואר לא הגיע ליעדו בשל סיבות התלויות בנמען הרי שהאחריות המלאה מוטלת עליו ויש לייחס לו ידיעה קונסטרוקטיבית אודות קבלת דרישת התשלום. יתרה מזאת, שליחת דרישת התשלום לכתובת שאינה עדכנית יכולה להתרחש רק במקרים בהם הפר הלקוח את חובתו לפי דין, חובה המצויה גם בהסכם המנוי, לעדכן את כתובתו במרשמים. משלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

המשיבה מוסיפה וטוענת, שבשונה מלקוח שאינו מנוי הרי שבמקרה של לקוח מנוי, גביית תשלומים בגין איחור בתשלום אינם אפשרית אלא במקרה בו אמצעי התשלום שנתן המנוי למשיבה לצורך גביית התשלומים, אינו תקף. לכן, אין כל נפקות לשאלה האם החשבוניות הגיעו ליעדן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

יתרה מזאת, במקרים בהם אמצעי התשלום אינו תקף נשלחים מסרונים והודעת דואר אלקטרוני המיידעות את הלקוח על כך.

גם אם בנסיבות מסוימות חלה על המשיבה אחריות לאיתור החייב הרי שיש לייחס אחריות מלאה ללקוחות סרבנים או הנמנעים בודעין מתשלום. לחלופין, יש לייחס אשם תורם ללקוחות שהפרו את דרישות הדין וההסכם לעדכון הכתובת וכפועל יוצא מכך להפחית סכומים גבוהים מסכום ההשבה. המשיבה מדגישה את הקושי הקיים במעקב אחר מאות אלפי דרישות תשלום הנשלחות מידי חודש. זאת, לאור מועדי קבלת החיוויים על אי קבלת דרישת התשלום המתקבלים שלא באופן מידי, שאלת אמינות המידע כשלא פעם מוסרת החברה המדוורת מידע סותר על סיבת חזרת אותו דבר דואר ולבסוף, המורכבות התפעולית הכרוכה ביישום טענות המבקשים.

הפרת תקנה 6(3) לתקנות אכיפת תשלומים – לקוחות רגילים

תקנה 6(3) לתקנות אכיפת תשלומים קובעת, שהמען להמצאת חשבון ל"חייב רגיל" (חייב בתשלום שאינו "חייב רשום" ושאינו "חייב חד פעמי"), הוא מענו הרשום ברישומי רשות הרישוי במועד יצירת החיוב האחרון מבין החיובים הכלולים בחשבונו. למרות זאת, המשיבה שולחת את דרישות התשלום לכתובות שאינן עדכניות כך שדרישות התשלום אינן נפרעות וכפועל יוצא מכך, חב החייב בחיובי יתר (להלן – העילה השנייה).

הפרת תקנה 8(ב) לתקנות אכיפת תשלומים

תקנה 8(ב) לתקנות אכיפת תשלומים קובעת שעל המשיבה, כבעלת זיכיון להפעלת כביש אגרה, להודיע לחייב על חיוב בפיצוי והחזר הוצאות בשל אי תשלום חשבון ראשוני, בחשבונית נפרדת מחיובים חדשים שנוצרו. המשיבה, בניגוד להוראות התקנה, אינה מפרידה בין החיובים השונים ושולחת אותם בחשבונית אחת. בעשותה כן, פוגעת המשיבה באוטונומיית הרצון של לקוחות שיש להם השגות על החיובים בגין פיצוי והחזר הוצאות, אך נאלצים לשלם בשל החשש שיתווספו לחיובים הקיימים חיובי יתר או יופעלו נגדם סנקציות בגין אי תשלום תשלומי האגרה שאינם שניים במחלוקת והמצויים באותו חשבון מאוחד (להלן – העילה השלישית).

לאחר שהוגשו כתבי הטענות ניהלו הצדדים משא ומתן לצורך יישוב המחלוקת. הצדדים הגיעו להבנות במסגרת של הסכם פשרה, שבכפוף לאישורו וביצועו יביא לסילוק סופי ומוחלט של כל התביעות והטענות נגד המשיבה, מבלי שאף אחד מהצדדים מודה בטענות משנהו. הצדדים הסכימו שהסכם הפשרה יעסוק בעילה הראשונה והסעדים שלגביה בעוד שבכל הנוגע לעילה השנייה והשלישית יחזרו בהם המבקשים מבקשתם ללא צו להוצאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

הסכם הפשרה

להלן עיקרי ההסכמות שהושגו בין הצדדים :

"הזכאים להשבה" הם חייבים שמתקיימים לגביהם שני תנאים מצטברים :

1. חייבים שהתקבלה לגביהם אינדיקציה ברורה לכך שקיימת בעיה עם כתובתם הרשומה. לצורך כך הגדירו הצדדים, שאינדיקציה ברורה משמעה קבלת חיווי כי שתי חשבוניות רשומות שנשלחו חזרו שלא מהסיבה "לא נדרש" או "סירב לקבל" וכל זאת במסגרת זמן של שישה חודשים רצופים.

2. החייב אינו סרבן תשלום. לצורך כך, הגדירו הצדדים שני סוגי סרבני תשלום : האחד, סרבן תשלום שניתן להסיק לגביו שידע שדרישות התשלום נשלחות לכתובת שאינה עדכנית ובכל זאת נמנע מלפעול להסדרת חובותיו. השני, סרבן שקיימת אינדיקציה לגביו שבמשך תקופה של 12 חודשים רצופים קיבל לפחות חמש חשבוניות. במצב זה הסכימו הצדדים, שמדובר בחייב שמבצע נסיעות רבות, עוצם את עיניו ונמנע במודע מלהסדיר את התשלום.

לצורך הסכם הפשרה הוסכם, שהמשיבה תוסיף להליך הטרם נוהל איתור נוסף (להלן – **נוהל הכתובת**). מטרת נוהל הכתובת היא לאתר חייבים שלא פרעו את דרישת התשלום וזאת, החל מיום 1.7.2018. נוהל הכתובת יחול על חייבים שהתקיימו לגביהם שני תנאים מצטברים : האחד, לפחות חשבונית רשומה אחת נשלחה ללקוח והתקבל חיווי אודות חזרתה שלא מסיבת "לא נדרש" או "סירב לקבל". השני, סכום החוב המצטבר עומד על לפחות 100 ש"ח כולל מע"מ. במקרים בהם התקיימו תנאי הנוהל תחל המשיבה בפעולות לאיתור החייב לא יאוחר מ- 30 ימי עסקים מהמועד בו התקבל החיווי. במסגרת פעולות האיתור תפעל המשיבה על בסיס אותן פעולות שפעלה בהליך הטרם. סכומי ההשבה כוללים חיובי יתר שכבר שולמו על ידי חברי הקבוצה בסך של – 7,295,750 ₪ וכן חיובי יתר שהיו עתידיים להיות משולמים ובהתאם להסכם הפשרה, יבוטלו. סך חיובי היתר העתידיים עומד על סך של – 2,772,704 ₪. המועד הרלוונטי לחישוב חיובי היתר ששולמו וחיובי היתר העתידיים הוא עד למועד התחלת יישום נוהל הכתובת – 1.7.2018.

בתחילה הוסכם, שעל הלקוחות הסבורים שהם "זכאים להשבה", יהיה לפנות למשיבה באמצעות דואר אלקטרוני, באמצעות פקס או בהגעה פיזית לאחד ממרכזי השירות שלה, בצירוף מסמכים לאימות זכאותם. אם ימצאו זכאים להשבה על ידי המשיבה לאחר בירור, יושב להם כספם באמצעות משלוח המחאה לכתובתם הרשומה במשרד הרישוי או לכתובת אחרת שימסרו למשיבה. תוקף ההמחאות יהיה לשלושה חודשים. אם מדובר בלקוח אשר בידו חשבונית שלא נפרעה וימצא לאחר בירור שתבצע המשיבה, כי הוא זכאי להשבה, יבוטל חיובו בגין סכום הפיצוי והחזר ההוצאות הנכלל באותה חשבונית ובלבד ששילם את אגרת הנסיעה הנכללת בחשבונית הרלבנטית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

מקום שבו ימצא, שנכון למועד בדיקת הנתונים קיימות חשבוניות שטרם נפרעו והן לא יוסדרו על ידי הזכאי להשבה בתקופת הפניה, תיפקע זכאותו.

הסכם הפשרה יפורסם באתר המשיבה במרשתת במשך ארבעה חודשים מהמועד שייקבע על ידי בית המשפט (להלן – **המועד הקובע**). לקוח המעוניין לפנות אל המשיבה רשאי לעשות כן עד לתום תקופה זו (להלן – **תקופת הפניה**).

עד 8 חודשים מהמועד הקובע תיעשה בדיקה על ידי המשיבה, מהו סכומן הכולל של ההמחאות שנפדו. סכום ההשבה המעודכן בניכוי סכום זה יועבר לקרן למימון תובענות ייצוגיות באמצעות העברה בנקאית בתוך 30 ימי עסקים ממועד הבדיקה.

הצדדים ממליצים, כי הגמול לו יהיה זכאי כל אחד משני המבקשים יעמוד על סך של 128,205 ₪ בצירוף מע"מ. שכר הטרחה אשר ישולם לבא כוח המבקשים יהיה בסך של 1,453,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין. מלוא הגמול ושכר טרחה בשיעור של 80% ישולם בתוך 5 ימי עסקים מהמועד הקובע באמצעות שלוש המחאות. ב"כ המבקשים יהיה אחראי להעביר את ההמחאות בגין הגמול למבקשים. כמו כן, אישורי ניכוי מס יועברו למשיבה כתנאי לקבלת הכספים. בא כוח המבקשים יקבל את יתרת שכר הטרחה תוך 10 ימי עסקים ממועד אישור בית המשפט את תצהיר תוצאות ההסדר, שיוגש על ידי ב"כ המבקשים לאחר השבת כלל הכספים.

תוך 30 ימי עסקים ממועד בדיקת ההשבה תעביר המשיבה לב"כ המבקשים תצהיר מטעמה בו יפורטו סכומי ביטול החיובים בסכום הפיצוי והחזר ההוצאות, סכומי ההמחאות שנפדו והסכום שהועבר לקרן לתובענות ייצוגיות (להלן – **תצהיר התוצאות**). יתרת שכר הטרחה תתקבל בתוך 10 ימים ממועד אישור בית המשפט את בקשת ב"כ המבקשים לקבלת יתרת שכר הטרחה אשר אליה יצורף תצהיר התוצאות.

הצדדים סבורים כי בנסיבות העניין אין צורך למנות בודק.

אם יוגש ערעור על פסק הדין המאשר את הסכם הפשרה ויתקבל הערעור באופן המשנה הוראה מהותית בהסכם הפשרה יהיו הצדדים רשאים לבטלו, וכן אם יוגשו למעלה מ-500 בקשות ליציאה מן הקבוצה תהיה המשיבה רשאית לבטלו.

היועץ המשפטי לממשלה לא התנגד להסכם הפשרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

ביום 5 בספטמבר 2019 הורה בית המשפט לצדדים להבהיר מדוע יש להטיל על הזכאים להשבה את הנטל לגלות כי הושג הסכם פשרה ולפנות למשיבה בצירוף מסמכים לצורך השבת כספם אם ידועים למשיבה הלקוחות אשר "זכאים להשבה". כמו כן, נתבקשו הצדדים להציע דרכים נוספות לפרסום הסכם הפשרה. נוסף על כך, ביום 16 בספטמבר, התבקשו הצדדים להבהיר מדוע לא ימונה בודק לצורך בחינת "סכום ההשבה המעודכן".

בעקבות החלטות אלה הואילו הצדדים לשנות את הסדר הפשרה באופן הבא (להלן- **הודעת ההבהרה**):

1. מנגנון ההשבה יורחב כך, שכל ותהיה בידי המשיבה כתובת עדכנית של הזכאי להשבה, תישלח לו המחאה על סכום ההשבה המגיע לו, מבלי שיהיה עליו לפנות למשיבה. לצורך כך, תבדוק המשיבה האם בפרק זמן של 18 חודשים עובר למועד הקובע, נמסרה לזכאי להשבה לפחות חשבונית אחת שנשלחה בדואר אל כתובתו במשרד הרישוי. ככל שמתקיים תנאי זה, תיחשב כתובת זו "כתובת עדכנית". אם לא תימצא כתובת זו עדכנית, תפנה המשיבה לחברה חיצונית שעיסוקה באיתור כתובות וככל שתאותר הכתובת על ידה, תישלח המחאה לכתובת העדכנית שאותרה. לקוחות אשר זכאים להשבה ולא אותרה כתובתם, יהיו זכאים להשבת הסכום, ככל שיפנו למשיבה בדרכים המפורטים בהסכם הפשרה. כאמור, מנגנון זה יחול רק ביחס לחברי קבוצה הזכאים להשבה עקב חשבוניות שנפרעו על ידם נכון למועד הקובע. כלומר, יושב הסכום בגין הפיצוי והחזר ההוצאות ובלבד ששולמה האגרה על ידי הלקוח אשר זכאי להשבה. ההמחאות האמורות תהיינה בתוקף לתקופה של 3 חודשים ותישלחנה על ידי המשיבה עד לא יאוחר מתום 6 חודשים לאחר המועד הקובע. ככל שהמחאה שתישלח לא תיפדה עד 10 חודשים מהמועד הקובע יועבר סכומה לקרן למימון תובענות ייצוגיות.
2. שני פרסומים נוספים על אודות הסכם הפשרה ייעשו על ידי המשיבה במהלך תקופת הפניה, בשני עיתונים יומיים, בהפרש של 30 ימים בין כל פרסום.
3. לעניין מינוי הבודק השיבו הצדדים כי סכום ההשבה המעודכן מחושב בצורה אריתמטית פשוטה ומורכב מסכומי פיצוי והחזר הוצאות אשר שולמו על ידי הזכאים להשבה, בתוספת סכומי הפיצוי והחזר ההוצאות אשר טרם שולמו על ידי הזכאים להשבה. כפי הנטען, חישוב זה אינו מחייב מומחיות כלכלית מיוחדת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

דיון

לאחר שעיינתי בהסכם הפשרה במתכונתו המשופרת, ביתר כתבי הטענות ובעמדת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה סבורני, שיש להורות על אישור הסכם הפשרה.

הסכם הפשרה ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, לעומת הסיכונים האפשריים הכרוכים בהמשך בירור התובענה. זאת, בשים לב לחיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבים ציבוריים הטמונים בהגעה להסכם פשרה על פני ניהול הליכים ממושכים. כל שכן, בנסיבות העניין, כאשר קיימות מחלוקות בעניינים שונים ובכללם, האם חזקות המסירה שבתקנות האכיפה חלוטות הן אם לאו, האם ניתן לייחס "ידיעה קונסטרוקטיבית" אודות קבלת הדואר גם ביחס למי שאינו בהכרח סרבן תשלום, מהי המידה הסבירה בה על המשיבה לפעול לאיתור כתובתו העדכנית של החייב והאם מתמצה חובתה במסגרת "הלך הטרור", האם הפרה המשיבה את הוראות תקנות (3)6 ו-8(ב) לתקנות אכיפת תשלומים וכיוצא באלה.

כמו כן, לא ברור אם קמה עילה אישית למבקשים, ואף אם כן, לא הוכח כי קיימת קבוצה הומוגנית אשר נסיבות חבריה דומות לנסיבות אותן מציגים המבקשים, על מנת לעמוד בתנאים הדרושים לאישור תובענה זו כייצוגית.

המשיבה תשיב סכומי כסף משמעותיים לחברי הקבוצה בהיקף של מיליוני שקלים ואף שינתה את מדיניותה באופן שיצמצם הישנות מקרים כאלה בעתיד, על ידי שימוש ב"נוהל הכתובת". הטבה זו ראויה ואף מיטיבה עם כלל לקוחותיה של המשיבה. כמו כן, היועץ המשפטי לממשלה לא התנגד להסדר המוצע. בעקבות קבלת המשיבה את בקשות בית המשפט להבהרות, שונה ההסדר, כך שלפי מתכונתו הסופית, תתבצע השבה ישירה ללקוחות המשיבה ה"זכאים להשבה", ללא צורך בפניה מצדם. כמו כן, תתפרסמה הודעות נוספות בעיתונות, שיקלו על "הזכאים להשבה" אשר לא עלה ביד המשיבה לאתרם, לקבל את כספם.

לאור טיב התובענה והסעדים שהוענקו במסגרת הסכם הפשרה ולאחר בחינת עמדת הצדדים בעניין, לא ראיתי מקום למינוי בודק. בחינת סבירותו והוגנותו של ההסדר מבוססת בעיקרה על בחינה והערכה משפטית ואין מדובר בהסדר פשרה הכולל חישובים כלכליים מורכבים הטעונים בודק.

ביחס לגמול למבקשים ולשכר הטרחה לבאי כוחם, סבורני, שאין לקבל את המלצת הצדדים בהסכם הפשרה במלואה. זאת, בהתחשב בשיקולים המוצגים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות, ולאור הפסיקה המורה כי קביעת שכר הטרחה והגמול נגזרים מנתונו הפרטניים של כל מקרה ומקרה, ומותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"א 2046/10 שמש נ' רייכרט, להלן – עניין רייכרט).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

בפסיקה קיימים שיקולים שונים העוסקים במערכת התמריצים להגשת תובענות ייצוגיות וברצון לאזן בין הגשת תביעות ראויות להגשת תביעות סרק. בתוך כך מובן, כי שיעור שכר הטרחה בהליך שהסתיים בפסק דין לטובת הקבוצה המיוצגת יהא גבוה משיעור שכר הטרחה בהליך שהסתיים בדרך של הסכם פשרה. ההשבה הישירה של הכספים ללקוחות אשר נמצאו "זכאים להשבה", ראויה, ומיטיבה עם חברי הקבוצה. בהתחשב בהיקף הרחב של הכספים אשר יושבו אף מתקיים כאן אלמנט של הרתעה המתמרץ שמירה על החוק ועשוי לצמצם מקרים של הטלת קנס על לקוח שלא לצורך. כמו כן, הטמעת "נוהל הכתובת" במדיניות המשיבה, תשרת את כלל לקוחותיה ותיטיב עם הציבור הרחב המשתמש בשירותיה.

עם זאת, ספק אם תתקיים הטבה מלאה לכלל חברי הקבוצה, שכן לא ברור אם יעלה בידה של המשיבה לאתרם.

עוד עולה מהפסיקה, כי שכר טרחת עורך הדין ייגזר מהסכום שהגיע בפועל לחברי הקבוצה וכן כי שכר הטרחה ייפסק בשיעור מדורג, כאשר ככל שסכום הזכייה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן (עניין רייכרט). בעניין הגמול, יש להתחשב בטרחה אשר טרח המבקש ובסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה.

לאור כל זאת סבורני, כי בהתחשב במכלול השיקולים ראוי שגובה הגמול יהיה בסך של 103,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין לכל אחד מהמבקשים וגובה שכר הטרחה יהיה בסך של 1,100,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין לבא כוחם. נראה, כי סכומים אלה הולמים וראויים בהתחשב במידת הסיכון שנטלו המבקשים ובא כוחם בהגשת התובענה, בהיקף ההשקעה והטרחה, היעילות וההוגנות שנדרשו מהם בניהול ההליך.

בכפוף למפורט וכן בהתאם לשינויים הנכללים בהודעת ההבהרה שהוגשה לבית המשפט על ידי באי כוח הצדדים סבורני, שיש לאשר את הסדר הפשרה.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלהלן:

- א. ניתן בזאת להסדר הפשרה תוקף של פסק דין.
- ב. חברי הקבוצה המיוצגת הם: כל אדם ו/או תאגיד ו/או ישות משפטית אחרת (להלן: **הלקוח**) אשר במשך 7 השנים שקדמו למועד הגשת בקשת האישור ועד למועד מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה שילמו ו/או נדרשו לשלם, חיובים (כהגדרתם להלן) בגין אי תשלום במועד של חשבונות אשר נשלחו על ידי המשיבה לכתובת ממנה כבר חזרה החשבונית הרשומה הראשונה שנשלחה על ידי המשיבה לאותו לקוח, למעט אם התקבל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 31289-03-16 בנימין ואח' נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ

- חיווי אצל המשיבה כי החשבונית הרשומה הראשונה, כאמור לעיל, חזרה מהסיבה "לא נדרש" או "סירב לקבל".
- ג. מלוא הגמול לשני המבקשים וכן 70% משכר הטרחה לבא כוחם ישולמו תוך 7 ימי עסקים מהיום. ב"כ המבקשים יהא זכאי לקבל את יתרת שכר הטרחה תוך 10 ימי עסקים ממועד אישור בית המשפט את תצהיר תוצאות ההסדר, שיוגש על ידי ב"כ המבקשים.
- ד. לאור הסכמות הצדדים והנתונים שהוצגו סבורני, שאין צורך במינוי בודק.
- ה. המשיבה תפרסם הודעה לציבור בהתאם להוראות סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, בנוסח מתוקן, שיוגש לאישור בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.
- ו. הודעה אודות אישור הסכם הפשרה תפורסם על ידי המשיבה, ועל חשבונה, בעיתונים "הארץ" ו"גלובס", תוך 7 ימים מיום אישור נוסח ההודעה המתוקן. ההודעה תפורסם במשך ארבעה חודשים באתר המשיבה במרשתת וכן באתר ב"כ המבקשים. כמו כן, שני פרסומים נוספים אודות הזכאות להשבה לפי הסכם הפשרה יפורסמו בשני עיתונים אלה בשני מועדים שונים במהלך תקופת הפניה, בהפרש של כ- 30 ימים בין כל פרסום. גודל האותיות לא יפחת משני מילימטרים.
- ז. פסק הדין יוצר מעשה בית דין ביחס לקבוצת התובעים וביחס לעילות התובענה.

ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן
רחמים כהן, שופט

